

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814205852
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814205852.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: I. Z., V.. XX.XX.XXXX, XXX XX T. XX, zastúpeného opatrovníčkou: F. N., súdna tajomníčka N. T. L. V. B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legiónárov 5, 080 01 Prešov, o zaplatenie sumy 305,72 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 255,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 162,56 eur od 18.07.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 32,99 eur od 18.08.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 30,54 eur od 18.09.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 29,63 eur od 18.10.2011 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 12,24 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 53,76 eur na účet právneho zástupcu žalobcu AK SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 305,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 162,56 eur od 18.07.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 32,99 eur od 18.08.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 30,54 eur od 18.09.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 29,63 eur od 18.10.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 50,00 eur od 18.11.2011 do zaplatenia, a na náhradu trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že dňa 24.06.2013 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok navrhovateľa uvedených v prílohe zmluvy, vrátane pohľadávky voči odporcovi pod referenčným číslom XXXXXXXXXXX. Žalovaný ako záujemca uzavrel s predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEK“) zmluvu o pripojení (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa (ako podnikom v zmysle § 4 ods. 8 ZEK) žalovanému (ako účastníkovi v zmysle § 5 ods. 7 ZEK). Na základe predmetnej zmluvy poskytoval právny predchodca žalobcu od účinnosti zmluvy žalovanému služby elektronickej komunikácie, najmä umožnil žalovanému

uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla, udržiaval telekomunikačnú sieť nepretržite v prevádzkovom stave, poskytoval žalovanému servisné služby a ďalšie služby v zmysle Zmluvy a Všeobecných podmienok. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať služby elektronickej komunikácie a to najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku podľa zvoleného programu služieb. Právny predchodca žalobcu riadne a poskytoval žalovanému vyššie uvedené služby a ich cenu vyčíslil v zmysle Zmluvy a aktuálneho cenníka jednotlivými faktúrami. Žalovaný nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo Zmluvy a cenu riadne poskytnutých služieb žalobcovi nezaplatil, resp. nezaplatil ich pomernú časť, čím porušil povinnosti jemu vyplývajúce zo Zmluvy v spojení so Všeobecnými podmienkami. Dlh žalovaného voči žalobcovi, ktorý vznikol na základe vyššie uvedených skutočností predstavoval celkovú neuhradenú sumu v čase postúpenia pohľadávky v sume 305,72 eur a aktuálnej dlžnej sumy 305,72 eur.

Opatrovníčka žalovaného uviedla, že navrhuje, aby súd rozhodol v zmysle výsledkov vykonaného dokazovania. Poukazuje na to, že ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, Zmluvou o pripojení, Dodatkom k zmluve o pripojení, faktúrou č. 9728731085, č. 7729735477, č. 1730739664, č. 7731741033, č. 1732739686, písomným vyjadrením navrhovateľa zo dňa 03.10.2014, cenovým výmerom č. 1476/2010, Cenníkom pre koncové zariadenia - časť B, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 10.10.2014, správami o pobyte žalovaného, vyjadrením žalobcu zo dňa 14.11.2014, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013 registrovanou pod SprO/758/2013, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci stav:

Spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s., Bratislava a žalovaný ako fyzická osoba nepodnikateľ dňa 26.05.2010 uzatvorili Zmluvu o pripojení podľa zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, predmetom ktorej bolo poskytnutie Magio Internetu, konkrétne programu Turbo 1/Turbo 2.

Z dodatku uzavretého k uvedenej zmluve o pripojení vyplýva, že tento dodatok tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o pripojení. Predmetom dodatku bolo poskytnutie Internetu - Magio Internet Turbo 2 - 2048 kpbs.. Doba viazanosti bola stanovená minimálne na 24 mesiacov.

Faktúrou č. 9728731085 zo dňa 03.07.2011 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému za hlasové a nehlasové služby a internet sumu 162,56 eur. Splatnosť faktúry bola do 17.07.2011.

Faktúrou č. 7729735477 zo dňa 03.08.2011 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému za hlasové a nehlasové služby a internet sumu 32,99 eur. Splatnosť faktúry bola do 17.08.2011.

Faktúrou č. 1730739664 zo dňa 03.09.2011 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému za hlasové a nehlasové služby a internet sumu 30,54 eur. Splatnosť faktúry bola do 17.09.2011.

Faktúrou č. 7731741033 zo dňa 03.10.2011 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému za hlasové a nehlasové služby a internet sumu 29,63 eur. Splatnosť faktúry bola do 17.10.2011.

Faktúrou č. 1732739686 zo dňa 03.11.2011 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému za Pokutu Jar 2010 sumu 50,00 eur. Splatnosť faktúry bola do 17.11.2011.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 03. 10. 2014 uviedol, že zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh žalovaného, ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol žalobca žalovanému. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému koncové zariadenie DSL Ethernet modem za cenu 9,90 eur s DPH, pričom štandardná cena v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy o pripojení bola 66,06 eur. V uvedenom prípade

teda žalovaný nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil splatené faktúry, ale predovšetkým aj za to, že tým, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby bolo jeho koncové zariadenie vypojené z prevádzky, čím žalovaný porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok žalobcu poskytnúť žalovanému mobilný telefón za zľavnenú cenu. Žalovaný je sankcionovaný za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho muselo byť jeho koncové zariadenie vypojené z prevádzky (došlo k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných prostredníctvom koncového zariadenia žalovanému), čím by žalovaný prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu žalobcu zabezpečiť žalovanému program služieb za zľavnenú cenu. Zmluvná pokuta v tomto prípade plní aj funkciu preventívnu. Máme za to, že pri neexistencii zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti zo strany zákazníka, v dôsledku ktorého dochádza k vypojeniu koncového zariadenia z prevádzky a teda k prerušeniu využívania a tým aj platenia za služby zo strany zákazníka, by podnik nemohol zákazníkom poskytnúť benefit v podobe zľavnenej ceny za program služieb, ale musel by programy služieb poskytovať za plné neakciové ceny. Ak má zmluvná pokuta plniť prevenčnú funkciu jej výška musí byť do určitej miery vyššia ako je skutočná hodnota výhody, ktorú zákazník z toho získava. Funkcia zmluvnej pokuty, ako zabezpečovacieho prostriedku spočíva predovšetkým v tom, že hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby sa včas a riadne pripravil na splnenie zmluvnej povinnosti a potom včas a riadne splnil. Táto hrozba pritom musí byť dostatočne kvantifikovaná na to, aby svoj účel splnila.

Pohľadávka voči žalovanému bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013, registrovanej aj na tunajšom súde pod SprO/758/2013, čím je preukázaná legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Z cenového výmeru č. 1476/2010 vyplýva, že cena DSL Ethernet modemu je vo výške 9,90 eur jednorázovo. Zmluvná pokuta za porušenie zmluvného záväzku doby viazanosti pri kúpe DSL Ethernet modemu je 50 eur.

Vedľajší účastník vo svojom podaní zo dňa 10.10.2014 uviedol, že zmluvnú pokutu považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú. Otázka neprijateľnosti a teda neplatnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telekom už bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4C 163/2011, zo 07.12.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 16Co 31/2012, z 15.03.2012 a rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4C 161/2011, zo 06.11.2011, v spojení rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 16Co 32/2012, z 15.03.2012. Z uvedených navrhuje zamietnuť žalobu v časti, v ktorej žalobca uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 50 eur.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 14. 11. 2014 sa vyjadril k podaniu vedľajšieho účastníka, pričom s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2013, č. k. 9Co/31/2012-157, uviedol, že zmluvná pokuta je peňažná čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nesplní zmluvnú povinnosť, a to bez ohľadu na to, či porušením povinností vznikla veriteľovi škoda. Účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Pokuta však plní aj funkciu paušalizovanej náhrady škody. Veriteľovi uľahčuje dôkaznú situáciu v tom, že nemusí preukazovať vznik škody, ani jej výšku. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty preto vzniká aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby jeho viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstatne nižšej výške, než je výška zmluvnej pokuty. Primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Zmluvnú pokutu možno považovať za primerane vysokú sankciu, pokiaľ neprimerane neprekračuje tak výšku zabezpečenej sumy (uhradzovacia funkcia), ako aj súhrn prípadných škôd, ktoré možno v konkrétnom prípade očakávať ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti (sankčná funkcia). Znamená to, že súd môže označiť takéto dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal, alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Neprijateľnosť zmluvného ustanovenia o zmluvnej pokute v zmysle ust. § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k) Občianskeho zákonníka musí existovať ku dňu uzavretia zmluvy. Ak je zmluvná pokuta

primeraná v čase uzavretia zmluvy, nemôže neskoršie porušenie zmluvnej povinnosti účastníkom zmluvy postihované zmluvnou pokutou spôsobiť neplatnosť dohody o zmluvnej pokute bez ohľadu na to, v ktorom časovom okamihu po uzavretí zmluvy k tomu došlo. Ak výška dojednanej zmluvnej pokuty v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy je primeraná výške zabezpečenej sumy (napr. kúpna cena poskytnutého technického vybavenia), ako aj výške zodpovedajúcej súhrnu prípadných škôd, ktoré možno očakávať v prípade porušenia zmluvnej povinnosti (napr. úhrn minimálnych náhrad zo zmluvy o pripojení za celé obdobie viazanosti, ktorý nebol zaplatený), nie sú splnené podmienky pre záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k), ods. 5 Občianskeho zákonníka v teraz platnom znení. Pre záver o neprijateľnosti (nekalosti) zmluvnej podmienky upravujúcej sankciu za nesplnenie záväzku spotrebiteľa nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Je vylúčené urobiť záver o neprimerane vysokej sankcii len po porovnaní s jednou z viacerých skutočností, za existencie ktorých bola zmluva uzavretá, a to v závislosti od času prípadného porušenia zmluvnej povinnosti v priebehu doby viazanosti spotrebiteľa. Neobstojí názor odvolateľa o nevyvážení dohody o zmluvnej pokute z dôvodu, že by zmluvnou pokutou mal byť výlučne sankcionovaný len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.09.2000, sp. zn. 4Obdo/4/1999, ktorý je možné aplikovať aj na občiansko - právne vzťahy.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

V zmysle § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

Ako vyplýva z § 671 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

V zmysle § 682 Občianskeho zákonníka ak sa nájom skončí, je nájomca povinný vrátiť prenajatú vec v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci; ak sa spôsob užívania výslovne nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 26.05.2010 uzavretá podľa ust. § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z. z. zmluva o pripojení s tým, že časť jej obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky a že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému vyššie uvedené faktúry.

Spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka vyplýva, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách .

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný nesplnil svoj záväzok vyplývajúci mu zo zmluvy o pripojení uzavretej dňa 26.05.2010 a nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, ktoré mu pôvodný veriteľ fakturoval jednotlivými faktúrami.

Žalovaný neuhradil faktúry za služby, ktoré mu právny predchodca žalobca poskytol - pravidelné poplatky za hlasové a nehlasové služby v celkovej výške 255,72 eur.

Súd vyhovel žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal svojho nároku na úhradu sumy 255,72 eur za poskytnuté služby na základe žalobcom predložených faktúr. Žalovaný cenu poskytovaných služieb právnomu predchodcovi žalobcu neuhradil. Súd preto považoval nárok žalobcu na sumu 255,72 eur tak ako to je vyššie uvedené za dôvodný a žalobe v uvedenej časti vyhovel.

Žalovaného zaviazal aj k zaplateniu zákonných úrokov z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 162,56 eur od 18.07.2011 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 9728731085) až do dňa zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 32,99 eur od 18.08.2011 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 7729735477) až do dňa zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 30,54 eur od 18.09.2011 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 1730739664) až do dňa zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 29,63 eur od 18.10.2011 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 7731741033) až do dňa zaplatenia. K jednotlivým dňom omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1,50% p.a. a úroky z omeškania tak v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, predstavujú výšku 9,50 % ročne.

Faktúrou č. 1732739686 si žalobca uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu v sume 50,00 eur.

Z uvedenej faktúry je zrejmé, že žalobca žalovanému fakturoval Pokutu Jar 2010. Zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu. Strana, ktorá zmluvnú pokutu požaduje, však musí v právnom úkone, ktorým túto zmluvnú pokutu žiada, uviesť určite a zrozumiteľne za ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností si zmluvnú pokutu uplatňuje.

V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011)

V danom prípade žalobca nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute v sume 50 eur bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Žalobca iba predložil Cenový výmer č. 1476/2010, kde je v tabuľke č. 4 uvedená zmluvná pokuta za porušenie zmluvného záväzku doby viazanosti pri kúpe DSL Ethernet modem. Uvedené vymedzenie v cenovom výmere však súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Spotrebiteľ obsah cenového výmeru a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje, preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je iba uvedená v cenovom výmere. Žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluvách je priamo uvedené, že ich uzatváral ako fyzická osoba. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že už len tieto dôvody sú dostatočné na záver súdu, že zmluvná pokuta nebola dojednaná platne, preto žalobu žalobcu v tejto časti spolu s príslušenstvom zamietol.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Aj v prípade platného dojednania zmluvnej pokuty, súd by ju musel považovať za neprijateľné ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy a tým zároveň neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Už viacerými právoplatnými rozhodnutiami súdov vrátane súdov odvolacích bolo síce v prípade iného mobilného operátora, ale je to aktuálne aj pre danú vec, rozhodnuté, že takto dojednaná zmluvná pokuta je absolútne neplatná. Okrem toho spôsob dojednania o zmluvnej pokute je absolútne neplatný aj z toho dôvodu, že nerozlišuje závažnosť jednotlivých druhov porušenia ani obdobie, resp. časový okamih kedy k prípadnému porušeniu došlo. Stanovuje jednotnú sadzbu 199,- eur za akékoľvek porušenie, akejkolvek závažnosti, v akomkoľvek časovom období odo dňa uzavretia zmluvy do konca viazanosti. Nerozlišuje najmä, či došlo k porušeniu časového záväzku 26 mesačnej doby viazanosti na začiatku právneho vzťahu medzi účastníkmi, alebo pred koncom doby viazanosti.

Dojednanie o zmluvnej pokute umožňuje žalobcovi žiadať túto pokutu vo výške 50 eur aj za porušenie zmluvy spočívajúce v nezaplatení faktúry na akúkoľvek nízku sumu. Dodávateľ v danom prípade vôbec nezohľadňuje skutočnosť, že by spotrebiteľ prestal splácať splátky v posledných mesiacoch doby viazanosti. Potom by zmluvná pokuta aj pokiaľ ide o jej výšku, predstavovala neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko výška pokuty by bola v pomere k nezaplateným mesačným poplatkom za poskytnuté služby zjavne neprimeraná. Z uvedeného pohľadu je ustanovenie o zmluvnej pokute neurčité a nejasné.

Napriek vyššie uvedenému súd ohľadom skutočností uvádzaných žalobcom v ostatnom písomnom vyjadrení poznamenáva, že skutočnosť, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému zľavnené telekomunikačné zariadenie, resp. že mu umožnil využívať služby za zvýhodnený mesačný poplatok, považuje za prejav jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, za takýchto podmienok nebol dodávateľ nijako donucovaný, bolo

to jeho dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov. Z rovnakých dôvodov neobstojí preto ani tvrdenie žalobcu o preventívnej funkcii dojednanej zmluvnej pokuty a prijateľnosti výšky zmluvnej pokuty. Čo sa týka žalobcom uvádzanej možnosti žalovaného ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty výberom zmluvy bez dotácie zo strany predchodcu žalobcu na cenu poskytnutých služieb súd uvádza, že zo zmluvy o pripojení nevyplýva, žeby žalovaný pri jej uzatváraní bol oboznámený so skutočnou, reálnou cenou poskytovanej služby. K ďalším skutočnostiam uvádzaným žalobcom k primeranosti zmluvnej pokuty s odkazom na § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. súd poznamenáva, že uvedené ustanovenie pojednáva o spotrebiteľských zmluvách, predmetom ktorých je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, čo v danej veci nie je splnené, nakoľko predmetom zmluvy medzi predchodcom žalobcu a žalovaným bolo poskytnutie dojednaných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách a prenájom tzv. koncového zariadenia. Taktiež má súd za to, že tvrdenie žalobcu, že v prípade nepriznania nároku na zaplatenie celej zmluvnej pokuty má nárok na náhradu škody vo výške dotácie poskytnutej žalobcom na zľavu z ceny poskytnutých služieb, samo osebe takéto právo nezakladá, keďže zákon v prípade vzniku zodpovednosti za škodu presne vymedzuje podmienky takéhoto zodpovednostného vzťahu a nestačí len konštatovanie o vzniku škody vo výške sumy dotácie.

Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je:

1. porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu),
2. vznik škody ako majetkovej ujmy,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Súd je toho názoru, že v danom prípade nie je splnený druhý predpoklad zodpovednosti za škodu a to samotný vznik škody. Vznik škody je nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako hodnota dotácie na poskytnuté služby resp. dotácie do poskytnutého koncového zariadenia. Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento poskytuje služby resp. koncové zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Hodnota dotácie na poskytnuté služby resp. dotácie do poskytnutého koncového zariadenia, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný

konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za služby obdržal dojednanú cenu a koncové zariadenie žalovanému nebolo odpredané, ale iba prenajaté. Žalobca pritom žalovaného nežiadal o vydanie prenajatého zariadenia.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, a to príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou, pretože aj v prípade zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu, by nebol tento protiprávny úkon, ale zmluvné dojednania medzi žalobcom a žalovaným.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z pôvodne uplatnenej sumy 305,72 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 255,72 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 84 % a neúspech 16 %. Úspešnejšiemu žalobcovi tak po odrátaní jeho neúspechu od jeho úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68 % ($84,00 - 16,00 = 68,00$ %).

Trovy konania u žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto:

Tarifná odmena podľa § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a) a d) vyhlášky za nasledovné úkony (základ pre určenie odmeny je 305,72 eur, odmena za jeden úkon je 24,90 eur):

- prevzatie a príprava zastupovania 24,90 eur + RP 8,04 eur
- podanie žaloby na súd dňa 05.06.2014..... 24,90 eur + RP 8,04 eur
- Spolu 65,88 eur

- DPH 20 % zo sumy 65,88 eur13,18 eur
- Spolu trovy právneho zastúpenia sú79,06 eur

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu.

Keďže žalobca mal nárok na náhradu trov konania vo výške 68 %, súd priznal žalobcovi 68 % zo zaplateného súdneho poplatku, čo zo sumy 18,00 eur predstavuje sumu 12,24 eur a 68 % z trov právneho zastúpenia vo výške 53,76 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.